

## Arrest

nr. 166 259 van 21 april 2016  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X (ALIAS: X) X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (ALIAS: X), die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 11 december 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 november 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 12 november 2015 tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. SAMU, die *loco* advocaat M. MAKIADI MAPASI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 12 november 2015 op de luchthaven van Zaventem geïnterpelleerd door de luchthavenpolitie omwille van het gebruik van valse identiteitsdocumenten.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 12 november 2015 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

*“De heer die verklaart te heten:*

*naam: B.(...)*

*voornaam: A.(...)*

*geboortedatum: (...)*

*geboorteplaats: (...)*

*nationaliteit: Onbepaald*

*In voorkomend geval, ALIAS: P.(...) F.(...) M.(...) P.(...) geboren op (...) en Guinese-Bissau nationaliteit.*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*

*uiterlijk op 12/11 /2015.*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:*

*Artikel 7, alinea 1 :*

■ *1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

*Artikel 74/14 :*

■ *artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken*

*Geen documenten: De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.*

*Op heterdaad betrapt : Betrokkene is op heterdaad betrapt voor gebruik van valse document*

*PV nr. (...) van de politie van DAC-LUCHTVAARTPOLITIE*

*Risico op onderduiken: Betrokkene heeft geen officiële verblijfplaats in België*

*Betrokkene is gekend onder verschillende aliases: P.(...) F.(...) M.(...) P.(...) geboren op (...) en Guinese-Bissau nationaliteit.”*

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 12 november 2015 eveneens een beslissing tot afgifte van een inreisverbod (bijlage 13sexies). Verzoeker werd hiervan eveneens diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

*“Aan de heer die verklaart te heten :*

*naam: B.(...)*

*voornaam: A.(...)*

*geboortedatum: (...)*

*geboorteplaats: BISSAU/GUINEA-BISSAU*

*nationaliteit: Onbepaald*

*In voorkomend geval, ALIAS: .(...) F.(...) M.(...) P.(...) geboren op (...) en Guinese-Bissau nationaliteit.*

*wordt een inreisverbod voor 4 jaar opgelegd,*

*voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

*De beslissing tot verwijdering van ... gaat gepaard met dit inreisverbod.*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING**

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat;

■ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

(...)

Op heterdaad betrapt : Betrokkene is op heterdaad betrapt voor gebruik van valse document.

PV nr. (...) van de politie van DAC-LUCHTVAARTPOLITIE.

Risico op onderduiken:

De betrokkene moet opgesloten worden want er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene gebruikte valse een identiteitsdocument in zijn verblijfsaanvraag.

Het is daarom dat een inreisverbod van 4 jaar wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, 3° alinéa van de Wet 15/12/1980 heeft:

■ de onderdaan van een derde land fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden

(...)

Conclusie:

Een poging tot fraude:

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en geprobeerd om de Belgische Staat te misleiden ten einde in België te kunnen verblijven. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en de poging tot fraude, is een inreisverbod van 4 jaar proportioneel.”

## 2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten ten laste van verzoeker te leggen.

## 3. Over de ontvankelijkheid

3.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens het gebrek aan het rechtens vereiste belang. Volgens de verwerende partij beschikt de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de eerste bestreden beslissing, die gestoeld is op artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), niet over een discretionaire bevoegdheid zodat een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing(en) verzoeker geen enkel nut kan opleveren.

3.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van deze wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413*). Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969).

3.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing inderdaad artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet vermeldt als haar wettelijke grondslag. Dit wetsartikel schrijft voor dat de gemachtigde van de staatssecretaris: “moet (...) in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven”, onder andere wanneer de vreemdeling “in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten”.

3.4. Indien een meer voordelige bepaling uit een hogere rechtsnorm zich zou verzetten tegen de toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, primeert de hogere rechtsnorm, waardoor de Raad de gegrondheid dient te onderzoeken van de middelen die gestoeld zijn op een

schending van de hogere verdragsbepalingen. Artikel 13 van het EVRM vereist immers een intern beroep waarbij de inhoud van de grief, die gebaseerd is op een artikel uit het EVRM, kan worden onderzocht en waarbij passend rechtsherstel kan worden verleend, ook al beschikken de staten over een zekere beoordelingsmarge voor wat de manier betreft waarop ze de verplichtingen nakomen die hen door deze bepaling worden opgelegd (EHRM 11 juli 2000, Jabari/ Turkije, § 48; EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 291). *In casu* dient echter te worden opgemerkt dat verzoeker in zijn enig middel geen enkele schending van een internationale verdragsbepaling aanvoert, waardoor de Raad het bestaan van een belang, in de zin van artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet, niet kan aanvaarden (RvS 25 november 2015, nr. 233.024).

3.5. In zijn middel onderneemt verzoeker blijkbaar wel een poging om de feitelijke grondslag van het bevel om het grondgebied te verlaten in twijfel te trekken, hetgeen mogelijks impliceert dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich ten onrechte op de gebonden bevoegdheid baseert. Verzoeker voert immers onder meer de schending aan van de Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden waarbij hij beweert dat: *“la qualité du citoyen d’Union du requérant ne fait nullement l’objet d’aucun doute”*. Verzoeker gaat echter voorbij aan de pertinente informatie uit het administratief dossier. Deze informatie werd opgenomen in een proces-verbaal, opgesteld door een agent van de luchthavenpolitie, en wordt bijgevolg geacht met de waarheid overeen te stemmen, behoudens bewijs van het tegendeel. Uit dit administratief dossier blijkt dat verzoeker, toen hij werd geïntercepteerd, een Portugees paspoort voorlegde dat wellicht op frauduleuze wijze werd verkregen omdat verzoekers verklaringen niet overeenstemmen met die van zijn beweerde tweelingbroer en omdat zijn vingerafdrukken reeds in het systeem gekend staan onder de naam B.A.. Ondanks de talrijke affirmaties in zijn verzoekschrift dat hij wel degelijk een Portugees onderdaan is en de documenten die verzoeker als bijlagen toevoegt over P. F. M. P. (Verzoekschrift, bijlagen 3-7), toont verzoeker op geen enkele wijze aan dat hij zich niet schuldig zou hebben gemaakt aan identiteitsusurpatie. Verzoeker levert namelijk geen enkel bewijs dat zijn vingerafdrukken niet zouden overeenstemmen met die van B.A., die van onbepaalde nationaliteit is en van wie geen enkel begin van bewijs voorligt dat hij een burger van de Unie zou zijn. Bijgevolg kon de gemachtigde van de staatssecretaris rechtsgeldig concluderen dat verzoeker niet in het bezit was van een geldig paspoort, voorzien van een geldig visum en was hij ‘verplicht’ toepassing te maken van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

3.6. Ter terechtzitting werd de aanwezige raadvrouw geconfronteerd met de opgeworpen exceptie, waarbij zij zich beperkte tot een verwijzing naar het verzoekschrift.

De exceptie van niet-ontvankelijkheid wegens het gebrek aan het rechtens vereiste belang is gegrond.

3.7. Met betrekking tot de tweede bestreden beslissing dringt zich de vaststelling op dat verzoeker zich in zijn enig middel nergens specifiek richt tegen de tweede bestreden beslissing, waardoor het beroep evenmin ontvankelijk is voor zover het werd ingediend tegen het inreisverbod (bijlage 13*sexies*), waarmee de eerste bestreden beslissing gepaard gaat.

#### 4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

#### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend zestien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN